

[Indenrigsministeren.]

berettiget at sammenligne med de Virkninger, som den gennemførte Kriselovgivning har.

Dernæst tillod det ærede Medlem Hr. Krag sig at sige til mig, at jeg havde gjort mig skyldig i en uhyre Fejlregning med Hensyn til, hvad Kriselovgivningen vilde koste. Det er ganske urigtigt. Der er ikke fra Regeringens Side fremsat nogen som helst Paastand om, at de 30 Mill. Kr. vilde være tilstrækkelige. Tværtimod blev der — jeg tror, det var i Landstinget — af den højtærede Landbrugsminister udtrykkelig sagt, at det kunde Regeringen ikke indestaa for, og af en bestemt Grund kunde Regeringen det ikke: fordi Regeringen, efter at Beregningerne var foretaget, havde imødekommet Husmandsorganisationernes Ønske om, at den løse Gæld skulde medregnes, hvad ikke var Tilfældet i de oprindelige Lovforslag. (*Krag*: Det kan jo slet ikke betyde den Forhøjelse, der er Tale om!). Det ved det ærede Medlem jo ikke noget om, det har det ærede Medlem ikke undersøgt; det ved jeg meget mere om. Det betyder mange Millioner.

Det er altsaa paa Forhaand fra Regeringens Side udtalt, at man ikke kunde give noget som helst Løfte om, at Beløbet vilde være tilstrækkeligt. I øvrigt er det afgørende jo ogsaa, at Regeringen er rede til at fortsætte denne Lovgivning ud fra de Forudsætninger, hvorunder den blev givet.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser om Begivenhederne i 1928—29. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke hans Skyld, at man ikke gennemførte den Ejendomsskattenedsættelse, der da var foreslaaet af den daværende Regering; nej, der kunde ikke blive et Flertal for Forslagene her i Rigsdagen. Det er egentlig en ejendommelig Udtalelse: der kunde ikke blive et Flertal for dem her i Rigsdagen. Hvorfor kunde der ikke blive et Flertal for dem her i Rigsdagen? Fordi det ærede Medlem ægtede overfor det konservative Parti at gaa med til en Nedsættelse af Amtsskatterne til en Prome, saa vidt jeg husker, af 2,7 — altsaa ikke en Gang saa langt ned, som det ærede Medlem nu stiller Forslag om sammen med det konservative Parti.

Med andre Ord, den Gang vilde det ærede Medlem overhovedet ikke slutte Forlig med det konservative Folkeparti om denne Sag paa et Grundlag, der gav større Nedsættelse end 4—5 Mill. Kr. i Løbet af en Overgangstid paa en 3 Aar. Længere

vilde det ærede Medlem ikke gaa den Gang. Men nu, under en Landbrugskrise, der ytrer sig paa tilsvarende Maade, nu kommer det ærede Medlem og retter de voldsomste Brejdelser mod Regeringen, fordi vi ikke paa eet Bræt vil gaa med til en permanent Nedsættelse af Ejendomsskatterne paa 39 Mill. Kr.

Det ærede Medlem advarer mig og Regeringen og Flertalspartierne med Hensyn til, hvordan Forholdene ligger ude i Landet: et mægtigt Folkekrav staar bagved det ærede Medlem. Jeg vil spørge: tror det ærede Medlem virkelig, naar han i 1929 ikke mente det forsvarligt at gaa til en Nedsættelse af Ejendomsskatterne over 5 Mill. Kr., og nu forlanger af den nuværende Regering, at den permanent skal gaa til en Nedsættelse paa 39 Mill. Kr. — tror det ærede Medlem virkelig, at det saa føles som ægte ude i Befolkningen?

Ved man ikke, at Venstres Kommunal-mænd Landet over ved, hvor umulig en saadan Politik vil være i sine Virkninger? Tror man, det er tilfældigt, at allerede inden Lovforslagene forlod Landstinget, traadte en Mand frem af Venstres egne Rækker derovre og kom med sine Advarsler? Tror man ikke, at dette høje Tings Medlemmer er ganske fortrolige med, hvorfor det har været nødvendigt for Venstre at faa en ny Ordfører her i Dag, som i højeste Grad er i Besiddelse af den Egenskab, som det ærede Medlem priste før, stadig at kunne lære nye Standpunkter?

Jeg tror slet ikke, det er muligt paa Baggrund af noget saadant at advare Regeringen med Hensyn til, hvilket Folkekrav der staar bag det ærede Medlem.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg ganske kan give min Tilslutning til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Fisker med Hensyn til et Haab om, at der i de kommende Dage maa vise sig Mulighed for at faa en Hjælpeoygning fortsat overfor Landbruget. Og jeg tror fuldkommen sikkert, at naar denne Debat nu om lidt er sluttet, saa vil man her i Rigsdagen og ude i Befolkningen vende sig bort fra Luftkastellerne til de Realiteter, som Landbruget har Interesse i. Landbruget har aldeles ikke Interesse i at se denne Krise udnyttet af Storbesidderne og Kapitalmagten til at føre en mægtig Gevinst med sig hjem, den Dag Krisen er forbi.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Nørskov har Ordet for en kort Bemærkning.